कालोपहतचेतास्तु कर्त्तव्यं नाभ्यजानत । क्रोधसंमूर्च्छितो राजन् वैराटिः प्रहसन्निव ।
गदां जग्राह संहृष्टो भीष्मस्य निधनं प्रति । क्रोधसंरक्तनयनो दण्डपाणिरिवापरः ।
भीष्मं समभिदुद्राव जलौघ इव पर्व्वतं । तस्य वेगमसम्बाधं मत्वा भीष्मः प्रतापवान् ।
प्रभाववित् प्रमोक्षार्थं सहसा धरणीं गतः । श्वेतः क्रोधवशाद्राजन् भ्रामयित्वा महागदां ।
रथे भीष्मस्य चिक्षेप यथा देवो महेश्वरः । तया भीमनिपातिन्या सरथो भस्मसात्कृतः । १९५५
सध्वजः सहसूतेन साश्वः सहयुगन्धरः । विरथं रथिनां श्रेष्ठं श्वेतं दृष्ट्वा पदातिनं ।
अभ्यधावन्त सहसा शल्यप्रभृतयो रथाः । ततोऽन्यं रथमास्थाय धनुर्विस्फुर्य्य दुर्म्मनाः ।
शनकैरभ्ययाच्छ्वेतं भीष्मो दृष्ट्वा रथोत्तमं । एतस्मिन्नन्तरे भीष्मः शुश्राव विपुलां गिरं ।
आकाशोदीरितां दिव्यामात्मनो हितसंश्रयां । भीष्म भीष्म महाबाहो शीघ्रं यत्नं कुरुष्व वै ।
एष ह्यस्य जये कालो निर्दिष्टो विश्वयोनिना । एतत् श्रुत्वा तु वचनं देवदूतेन भाषितं । १९६०
सम्प्रहृष्टमना भूत्वा वधे तस्य मनो दधे । विरथं रथिनां श्रेष्ठं श्वेतं दृष्ट्वा पदातिनं ।
सहितास्तु न्यवर्त्तन्त परीप्सन्तो महारथाः । सात्यकिर्भीमसेनश्च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः ।
कैकेया धृष्टकेतुश्च अभिमन्युश्च वीर्य्यवान् । एतानापततो दृष्ट्वा द्रोणशल्यकृपैः सह ।
अवारयदमेयात्मा वायुवेगानिवाचलः । सन्निरुद्धेषु सर्व्वेषु पाण्डवेषु महात्मसु ।
श्वेतः खड्गमथाकृष्य भीष्मस्य धनुराच्छिनत् । तदपास्य धनुश्छिन्नं त्वरमाणः पितामहः । १९६५
देवदूतवचः श्रुत्वा वधे तस्य मनो दधे । ततः प्रवार्य्यमाणस्तु पिता देवव्रतस्तव ।
अन्यत् कार्म्मुकमादाय त्वरमाणो महारथः । क्षणेन सज्जमकरोत् शक्रचापसमप्रभं ।
पिता ते भरतश्रेष्ठ श्वेतं दृष्ट्वा महारथं । वृतस्तु तैर्नरव्याघ्रैर्भीमसेनपुरोगमैः ।
अभ्यवर्त्तत गाङ्गेयः श्वेतं सेनापतिं कृते । आपतन्तं ततो भीष्मं भीमसेनः प्रतापवान् ।
आजघ्ने विशिखैः षष्ट्या सेनान्यञ्च महारथः । अभिमन्युञ्च समरे पिता देवव्रतस्तव । १९७०
वारयित्वा शरैर्घोरैरन्यानपि महारथान् । आजघ्ने भरतश्रेष्ठ त्रिभिः सन्नतपर्व्वभिः ।
सात्यकिञ्च शतेनाजौ भरतानां पितामहः । धृष्टद्युम्नञ्च विंशत्या कैकेयञ्चापि पञ्चभिः ।
तांश्च सर्व्वान् महेष्वासान् पिता देवव्रतस्तव । वारयित्वा शरैर्घोरैः श्वेतमेवाभिदुद्रुवे ।
ततः शरं मृत्युसमं भारसाधनमुत्तमं । विकृष्य बलवान् भीष्मः समधत्त दुरासदं ।
ब्रह्मास्त्रेण सुसंयुक्तं तं शरं लोमवाहिनं । ददृशुर्देवगन्धर्व्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । १९७५
स तस्य कवचं भित्त्वा ज्वलदग्निसमौजसः । जगाम धरणीं बाणो महाशनिरिवोज्वलन् ।
अस्तं गच्छन्निवादित्यः प्रभामादाय सत्वरः । एवं जीवितमादाय श्वेतदेहाज्जगाम सः ।
तं भीष्मेण नरव्याघ्रं तथा विनिहतं युधि । प्रपतन्तमपश्याम गिरेः शृङ्गमिव च्युतं ।
अशोचन् पाण्डवाः सर्व्वे क्षत्रिया ये महारथाः । प्रहृष्टास्तु सुताः सर्व्वे कुरवश्चापि सर्व्वशः ।
ततो दुःशासनो राजन् श्वेतं दृष्ट्वा निपातितं । वादित्रनिनदैर्घोरैर्नृत्यन्ति स्म समन्ततः । १९८०